



Να μην
ζήσουμε
σαν
δούλοι!

Σχετικά με τις καταλήψεις
και τους αγώνες...

Ποιες καταλήψεις;

Άρχισαν όλοι να μιλάνε για τις καταλήψεις, έγινε πρώτο θέμα! Αυτά τα κτίρια χρόνια και χρόνια εγκαταλελειμμένα που τους έδωσαν ξανά ζωή άνθρωποι που θέλανε και θέλουν ακόμη χώρο για να στεγάσουν τις ανάγκες και τις επιθυμίες τους. Χώρο για να βρίσκονται και να συζητάνε για τα προβλήματα της καθημερινότητας, χώρο για να φτιάξουν δομές(όπως βιβλιοθήκες, γυμναστήρια, τυπογραφεία, κουζίνες, χαριστικά παζάρια, ραδιοφωνικούς σταθμούς). Χώρους που δεν χρειάζεται να πληρώνεις και να τα ακουμπάς.

Και όχι μόνο.. Γίνονται εκδηλώσεις ενημερωτικού χαρακτήρα, ανταλλαγή απόψεων και προβληματισμών (για τη σημερινή κρίση, για θέματα φύλου, και την καταστροφή του περιβάλλοντος), για να μπορούμε να σκεφτόμαστε ανοιχτά, να καταλάβουμε ποιοι είναι οι φίλοι και ποιοι οι εχθροί σε αυτόν τον κόσμο εκμετάλλευσης και μιζέριας.

Οργανωνόμαστε για να αντισταθούμε.
Παίρνουμε τη ζωή στα χέρια μας και αγωνιζόμαστε.

Παρεμβαίνουμε σε λαϊκές αγορές, σε χώρους εργασίας, σε πλατείες και δημόσιες υπηρεσίες. Καλούμε σε πορείες και διαδηλώνουμε.

Αυτοοργάνωση- αλληλεγγύη- άμεση δράση

Δε γουστάρουμε αρχηγούς, ηγετίσκους ούτε κόμματα και παρατάξεις. Είμαστε όλοι ίσοι ανάμεσα σε ίσους. Αποφασίζουμε και δρούμε όλοι μαζί, έξω και ενάντια σε θεσμούς. Ενάντια σε φασίστες και αφεντικά.

Μέσα σε διάστημα ενός μήνα εκκενώνονται στην Αθήνα η κατάληψη Βίλα Αμαλίας, κατάληψη Σκαραμαγκά, το στέκι ΑΣΣΟΕ, και γίνεται έρευνα στην κατάληψη Λέλας Καραγιάνη. Τα γεγονότα πολλά και παραπονημένα από τους δημοσιογράφους, τους πολιτικούς και τους μπάτσους. Θα πατάξουν την ανομία, θα κατεβάσουν τις κουκούλες, θα εκκενώσουν τις καταλήψεις, θα απελάσουν τους μετανάστες, θα επαναφέρουν την τάξη!

Σε ποιους απευθύνονται; Όλοι εμείς, είμαστε οι κουκουλοφόροι, οι σπάστες, οι άνομοι. Εμείς που κατεβαίνουμε στις απεργιακές διαδηλώσεις, που κάνουμε κατάληψη στο σχολείο ή στη δουλειά, εμείς που δε σκύβουμε το κεφάλι στα αφεντικά, που προσπαθούμε να τη σκαπουλάρουμε από τη ΔΕΗ, που ψειρίζουμε στα supermarkets. Που στεκόμαστε δίπλα στους μετανάστες και επιτιθόμαστε στους φασίστες.

Συμμετέχουμε και στηρίζουμε τους αγώνες των εργαζομένων ενάντια στην εντεινόμενη εκμετάλλευση τους όπως για παράδειγμα η πρόσφατη απεργία των εργαζομένων στο Μετρό στην Αθήνα και των ναυτεργατών. Προσπαθούμε να μπλοκάρουμε την περεταίρω υποβάθμιση της ζωής μας παρεμβαίνοντας στα νοσοκομεία, στη ΔΕΗ και στα μέσα μεταφοράς που ακριβαίνουν όλο και περισσότερο.

Να μη ζήσουμε σα δούλοι..

Τα τελευταία χρόνια γινόμαστε όλο και περισσότεροι με όλο και λιγότερα να έχουμε να χάσουμε. Μας πετάνε στο περιθώριο προσπαθώντας να μας πείσουνε ότι είναι για το καλό μας. Μας υπόσχονται ότι θα περάσουν από πάνω μας. Περικοπές, απολύσεις, φορολόγηση, αύξηση του κόστους ζωής. Δεν έχουν τίποτα να προτείνουν, τίποτα να δώσουν. Απαιτούν πειθαρχία και προσπαθούν να την επιβάλουν με δικαστήρια, με επιτάξεις, με απελάσεις, με εν ψυχρώ δολοφονίες, με ξύλο και δακρυγόνα.

Η επίθεση του κράτους προς τις καταλήψεις είναι ένα μέρος της γενικότερης στρατηγικής κατασταλτικής διαχείρισης που έχει ξεκινήσει τα τελευταία χρόνια απέναντι σε ένα κόσμο που οργανώνεται, αγωνίζεται και διεκδικεί. Οι καταλήψεις λοιπόν ως εδάφη αυτού του αγωνιστικού ρεύματος δέχονται και θα δεχτούν επιθέσεις είτε κρατικές είτε φασιστικές. Και εμείς θα είμαστε εκεί για να τις υπερασπιστούμε.

Σε αυτές τις δύσκολες εποχές καθένας και καθεμιά θα επιλέξει ή το δρόμο του κανιβαλισμού, της εκμετάλλευσης και της πτοπάθειας ή τη συλλογική οργάνωση και τους κοινωνικούς/ταξικούς αγώνες!

Σαλταρισμένες & Σαλταρισμένοι